

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z przesyłką pocztową 4-- zł. z odroczeniem do domu 5-- zł. dla odbiorczych pismo na miejscu 1.50 zł. — Cena pojedyncza go numeru 20 groszy. — Gazeta ukazuje się codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt. W wypadku dalszego braku wydawnictwa administracja pisma nie jest zobowiązana do przesyłania innego wydawnictwa w zamian za niedostarczone.

CENY OGŁOSZEŃ: za wiersz milimetrový w tekście 40 gr., za tekstem 60 gr. Drobne ogłoszenia: słowo tytułowe 25 gr. wyróżnione 40 gr., każdy dalszy wyraz 15 gr. Najtańsze ogłoszenie drobne 1.50 zł. — Ogłoszenia matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia ekonomiczne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. drożej. Przy ogłoszeniach kilkakrotnych rabat. — Ogłoszenia przyjmują się do godz. 18 rano. Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekopisy będą zwracane autorem jedynie wówczas, gdy dotychczas została znaczna część z opłatami przesyłki zwrotnej. Konto w Urz. Poczt. — Czech, w Warszawie Nr. 656 oraz w Banku Emisyjnym, oddział Częstochowa

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: CZĘSTOCHOWA, III ALEJA Nr. 52. TELEFON 22-45. Godziny przyjęć redakcyjnych codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12 do godz. 18-tej.

Światowe echo napadu w Oranie

Zabieramy głos! Zagranica piętnuje Anglików

FRANCJA ZERWAŁA STOSUNKI Z ANGLIĄ

Tchórzowski napad piracki floty brytyjskiej na francuskie jednostki morskie w porcie Oranu wywołał w całym świecie olbrzymie oburzenie. Tak podziękowała Wielka Brytania swojemu sprzymierzeńcowi za otrzymanie ofiary, jakie Francja była zmuszona ponieść dla interesów angielskich i jej panującej warstwy plutokratycznej. Francja pozwoliła się wciągnąć w jesieni ubiegłego roku w wojnę rozpętaną przez Anglię i musiała za swą krótkowzroczność drogo zapłacić na równi z Polską, Norwegią, Holandią i Belgią. Bilansowy komunikat niemieckiej naczelniej komendy sił zbrojnych na temat walk na zachodzie posiada wyraźną wymowę. Najlepsze dowiaduje francuskie krwawo się w ogniu artylerii niemieckiej, podczas gdy wojska brytyjskie tchórzliwie ratowały się ucieczką i na swej wyspie oczekiwali na dalszy przebieg operacji. W lesie koło Compiègne Francja złożyła broń i przyjęła niemieckie warunki zawieszenia broni. Warunki te były najbardziej wielkoduszne, jakie jakkolwiek pokonany naród mógł oczekiwać. Stwierdził to z uznaniem cały świat neutralny.

Jeden z punktów układu o zawieszeniu broni postanawia, że Niemcy nie wysuwają żadnych roszczeń do floty francuskiej, żądają jednak, aby ta flota aż do zawarcia układu pokojowego znajdowała się skoncentrowana w wyznaczonych

Berlin, 6 lipca. — Bandycki napad Anglików na sprzymierzoną flotę francuską, według nadeszłych do Berlina doniesień z całej Europy i Stanów Zjednoczonych, wywołał wszędzie olbrzymie wrazenie.

W moskiewskich kołach politycznych określa się ten nowy wyczyn brytyjski jako nad wyraz charakterystyczny dla metod angielskiej taktyki wojennej i przypisuje się mu wielkie znaczenie dla dalszego rozwoju stosunków między Anglią i Francją. Radio moskiewskie oraz dziennik wieczorny „Wieczernia Moskwa” podają w sensacyjnej formie pierwsze doniesienia londyńskie o napadzie brytyjskich okrętów wojennych na jednostki floty francuskiej koło Oranu.

Prasa sztokholmska publikuje w sensacyjnej formie doniesienia o ostatnim wyczynie pirackim floty angielskiej. W szwedzkich kołach politycznych ocenia się postępowanie Anglików jako nie-

zwycięznie dla ich mentalności politycznej. Mówi się tam bez ogródek, o ordynarnym napadzie angielskim na dawnego sprzymierzeńca.

„Berliner Tagblatt” pod tytułem „Angielski napad na flotę francuską” pisze: „Entente cordiale” przestała istnieć, i przemieniła się obecnie w otwartą nieprzyjaźń. Na francuskie okręty wojenne we francuskiej bazie flotowej w Oranie wykonano napad zupełnie jak przeciw otwartemu wrogowi. Takie wyczyny przyczynią się niewątpliwie do wzmożenia rozgoryczenia przeciw Anglii, panującego już i tak we Francji.

W Sofii wiadomość o napadzie angielskim na flotę francuską w Oranie wywołała ogromne wrazenie i odbiła się najbardziej niekorzystnym echem. Postępowanie Anglików w Oranie określa się jako typowe dla brytyjskiej metod pirackich.

Niesłychany atak angielski na francu-

skie okręty wojenne podany został przez prasę belgijską w sposób sensacyjny. Podkreśla się z naciskiem, że Francuzi sprzeciwili się rozkazowi angielskiemu wydania okrętów i w końcu zostali zmuszeni do odpowiedzi na ogień angielski.

Wiadomość o wystąpieniu Anglii przeciwko siłom zbrojnym B. sprzymierzeńców wywołała w Nowym Jorku głębokie, a nawet — jak stwierdza jeden z komentatorów radiowych — pełne grozy wrazenie, jako „swojego rodzaju taniec śmierci”.

ECHO W HISPANII

(!!) Madryt, 6 lipca. — Głębokie wrazenie, jakie napad brytyjski w Oranie wywołał w Madrycie ma już się doszednie w komentarzach i nagłówkach dzienników madryckich. Nazywają go one „bezczylnym napadem pirackim” „Anglików”. „Dziennik Madryt” pisze: „Napad w Oranie dowodzi ponownie do czego zdolna jest polityka angielska. Anglia traktuje swoich sprzymierzeńców francuskich wyłącznie jako „mięso armatnie” i stawia żołnierzy francuskich na tym samym poziomie, co swoich murzynów i inne narody lenne. Francja powoli zrozumie, do czego doprowadziła ją przysiężka z Anglią i w końcu wraz z resztą Europy pójdzie przeciwko temu krajowi, który w odniesieniu do Europy uznaje tylko dwie zasady: albo panowanie, albo wrogię stosunki.

„Alkazar” podkreśla, że marynarze francuscy, którzy jeszcze przed kilkunastu dniami byli towarzyszami broni marynary angielskich, oddali życie pod granatami angielskimi za straconą i złą sprawę plutokratycznego imperializmu, który w ten sposób ponownie udowodnił swoją zimną i wyrachowaną niezdolność do współzycia, w przeciwieństwie do rzeczywistego sposobu prowadzenia wojny przez nową Europę, która na wszystkich polach bitew odniosła zwycięstwo.

„Pueblo” pisze: „że w Oranie wyrwie z serc Francuzów ostatnie resztki przyjaźni uczuć dla Anglii i pozycja wszystkich nieufnych dla polityki Petain’a.

FRANCJA ZRYWA STOSUNKI DIPLOMATYCZNE Z ANGLIĄ

Genewa, 6 lipca. — Rząd francuski w Vichy komunikuje: Rada ministrów, która zebrała się w czwartek rano pod przewodnictwem prezydenta Lebruna po przyjęciu do wiadomości nie dającego się usprawiedliwić ataku, wykonanego przez potężną eskadrę angielską na eskadrę francuską koło Mers-el-Kebir i po wyrażeniu swego uznania dla zachowania się i bohaterstwa floty, postanowiła zerwać stosunki dyplomatyczne z Anglią.

ANGIELSKIE OKRETY BĘDĄ ATAKOWANE

Rzym, 6 lipca. — Doniesienie Reutersa ogłoszone we czwartek o godzinie 16.10 przez agencje Stefani stwierdza, że rząd francuski wydał rozkaz, na mocy którego zakazuje się wszystkim okrętom i samolotom brytyjskim przejazdu lub przelotu nad 20-milową strefą morską koło wybrzeży terenów francuskich w Europie i poza Europą, zaś w przeciwnym razie będą one atakowane bez jakiegokolwiek ostrzeżenia.

Znowu zatopiono przeszło 150.000 ton

ATAKI LOTNICZE NA ANGLIJSKIE LOTNISKA ORAZ FABRYKI PRZEMYSŁU ZBROJENIOWEGO

Główna Kwatera Wodza, 6 lipca. — Naczelnia Komenda Armii Niemieckiej komunikuje:

Niemieckie łodzie podwodne uzyskały w ostatnim czasie ponownie szereg wybitnych sukcesów w walce przeciwko Anglii. I tak łódź podwodna, dowodzona przez kapitana porucznika Liebe zatopila znowu 34.000 ton brutto. W ten sposób wymieniona łódź podwodna zatopila łącznie 85.000 ton brutto nieprzyjacielskiego tonażu handlowego. Dalsza łódź podwodna zatopila 21.043 ton brutto, trzecia — 31.100 ton brutto tonażu nieprzyjacielskiego handlowego, w tym 5 parowców, jadących w silnie strzeżonym transporcie konwojowanym.

Nasze pośpieszne motorówki storpedowały w czasie ataku na terenie morskim na południowy zachód od Portland, uzbrojone parowce brytyjskie „Hartlep”, poj. 5.500 ton i „British Corporal” poj. 6.900 ton. Poza tym storpedowały one z transportu konwojowanego 1 parowiec-cysterna, poj. 12.000 ton i 1 uzbrojony statek handlowy, poj. 8.000 ton.

Niemieckiej flocy patrolującej udało się zniszczyć nieprzyjacielską łódź podwodną koło wybrzeża Norwegii.

W ciągu dnia 4 lipca i w nocy na 5 lipca lotnictwo atakowało w Anglii magazyny materiałów pędnych, lotniska i fabryki przemysłu zbrojeniowego. Eskadry samolotów nurkowych i bojowych w czasie ataku na transporty konwojowane koło południowego i południowo-zachodniego wybrzeża Anglii zatopily 4 statki transportowe, każdy pojemności około 5.000 ton oraz uszkodzily bombami jeden statek bojowy i 8 transportowców.

Samoloty brytyjskie podjęły ponownie w dniu 4 lipca pod ochroną niskiego pułapu chmur szereg nalotów na Holandię, Belgię i północno-zachodnie Niemcy. Waznych wojskowo obiektów nie atakowały.

Zestrzelono 6 nieprzyjacielskich samolotów w walkach powietrznych i 1 artyleria przeciwlotnicza. Poza tym artyleria przeciwlotnicza marynarki wojennej zestrzeliła 1 samolot nieprzyjacielski. 2 samoloty niemieckie zaginęły.

skiego, określonego 6-godzinnym terminem. Pomiedzy dawnymi sprzymierzeńcami wywiązała się największa w obecnej wojnie bitwa morska. Tysiące żołnierzy musiało ponieść śmierć na skutek rozkazu jednego z największych podżegaczy wojennych w historii świata — Churchilla — silne jednostki morskie zostały zniszczone, a część floty francuskiej zdołała wśród walki wyostać się na otwarte Morze Śródziemne. Rząd francuski w swym urzędowym komunikacie zajął stanowisko wobec tego brutalnego i sprzecznego z prawem międzynarodowym kroku Churchilla. Piętnuje on w najostrejszych słowach brutalny postępki Anglii i określa czyn brytyjski jako akt piracki najgorszego gatunku.

W Anglii wykazano jednak smutną odwagę stawienia tchórzliwego napadu w Oranie, jako czyn bohaterski. Winston

Churchill i jego minister spraw zagranicznych lord Halifax znaleźli przed mikrofonem radia londyńskiego tylko słowa radości i dumy z powodu tego „zwycięstwa”. Prasa angielska w całym swoim tonie stanęła solidarnie za rządem, dając w ten sposób dowód, że odziedziona jest tym samym duchem nienawiści i braku rozsądku, co rząd Wielkiej Brytanii. Pod naciskiem tego godnego najwyższej pogardy stanowiska Londynu, rząd francuski wyciągnął jedynie możliwą konsekwencję i zerwał stosunki dyplomatyczne z Anglią. W ten sposób znalazła rozwiązanie afery, która zaczęła się od wspólnego planu pokonania Niemiec i doprowadziła do wojskowego i politycznego pogromu pięciu państw, a która obecnie zakończyła się przemianieniem wczorajszych przyjaciół i sprzymierzeńców we wrogów.

Dzisiaj w numerze:

Niedzielnny dodatek dla katolików

z góry portach. Na postanowienia te rząd francuski w pełni się zgodził, i dostosował się do nich.

Anglia zaraz po zawarciu niemiecko-francuskiego zawieszenia broni oświadczyła, że flota francuska i lotnictwo francuskie muszą prowadzić dalej wojnę z Niemcami, ponieważ w przeciwnym razie zwycięstwo Anglii zostanie silnie zagrożone. Churchill w ten sposób przyznał więc, że Anglia nie interesuje się bynajmniej narodem francuskim i jego losem, natomiast chodzi jej wyłącznie o francuskie okręty wojenne i samoloty bojowe, przy pomocy których spodziewa się uzupełnić swoją silnie poszczerbioną marynarkę i flotę powietrzną.

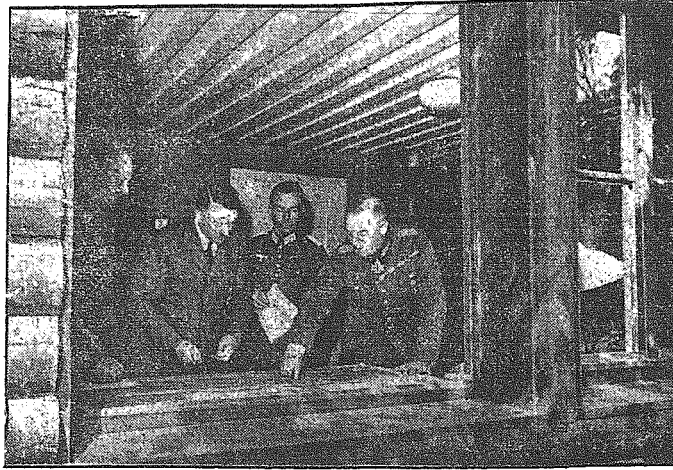
Natomiast rząd francuski był zdecydowany skrupulatnie wypełnić postanowienia układu o zawieszeniu broni i wydał rozkaz dowódcy marynarki i lotnictwa we Francji i w koloniach niezłomnego zaprzestania walki z Niemcami i skierowania się do wyznaczonych punktów zbrojnych. Rozkazu tego wydanego przez rząd Petain’a usłuchali natychmiast w jiskwi dowódcy.

Tymczasem 3 lipca w godzinach popołudniowych padły strzały w Oranie. Angielskie okręty wojenne i krążowniki otwarty ogień na stojące spokojnie i nieprzygotowane do obrony jednostki floty francuskiej, po odruczeniu przez admirała francuskiego zgodnie z rozkazami swego rządu, ultimatum angiel-

Wojna we Francji została zakończona

Marszałek Goering, szef lotnictwa

Kwatera Główna. Führer w otoczeniu najbliższych współpracowników

Gen. v. Brauchitsch, głównodowodzący

Szef sztabu gen. Keitel

gen. von Bock

gen. von Leeb

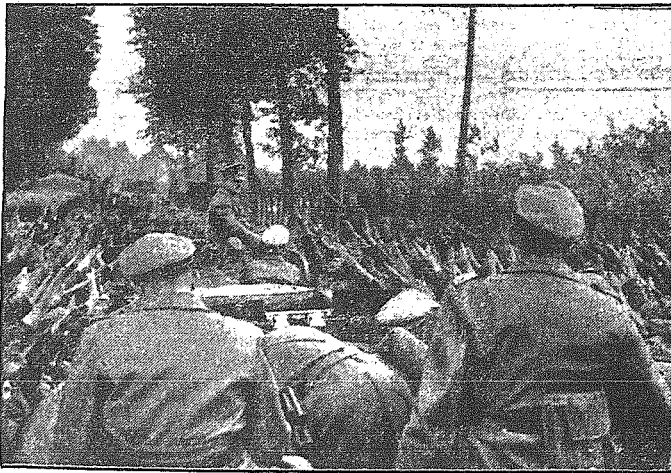
gen. von Rundstedt

gen. lotnictwa Kesselring

gen. lotnictwa Sperrle

Führer wśród zwycięskich żołnierzy niemieckich

Zwolnienie internowanych Niemców

Spotkanie żołnierzy niemieckich i szwajcarskich pod Pontellier

Tabory niemieckie w drodze do obsadzonych terenów